

Nr. w projekcie	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Wysokość docelowa rośliny [cm/m]	Pora kwitnienia	Barwa	OPIS
TRAWY						
T1.	Manna mielec	<i>Glyceria maxima</i>	60-100	VI-VIII		Niezwykle ekspansywna trawa występująca powszechnie w miejscach mokrych i podmokłych: na brzegach stawów, jezior i rzek. Dobrze znosi wody płynące, może więc służyć do obsadzania strumieni. Szczególnie chętnie występuje tam, gdzie podłoże jest żyzne. Rozrasta się szybko tworząc monokulturę. Jesienią długo nie kończy vegetacji i bardzo wcześnie ją rozpoczyna wiosną. Manna mielec doskonale sprawdza się w filtrach korzeniowych oczyszczalni ścieków i strefach filtracyjnych basenów i stawów. Jest nie do przecenienia na sztucznych pływających wyspach: są one ładnie, równo, porośnięte i bardzo długo zielone. Długo i efektywnie pracuje strefa korzeniowa manny oczyszczając wodę zbiornika wodnego z nadmiaru biogenów.
BYLINY						
B1.	Rdest węzownik	<i>Polygonum bistorta</i>	70-75	V-VII		Rdest węzownik to chyba najbardziej znany gatunek o bardzo ładnej kolorystyce – ciemnozielone, duże, strzałkowate liście i blade różowo liliowe, walcowate kwiatostany. To kontrastowe zestawienie sprawia, że w porze kwitnienia wygląda widowiskowo a zarazem elegancko. Tworzy gęste, rozległe kępy a jego grube kłacza są jak mocno poskręcane węże (stąd nazwa gatunku). W zależności od warunków w jakich rośnie może osiągnąć różne rozmiary od 40 do nawet 100 cm wysokości, jednak najczęściej jest to maksymalnie 70 - 75 cm. Roślina preferuje mocno wilgotne warunki wzrostu ale urośnie praktycznie w każdym miejscu, oczywiście z różnym efektem. Stanowisko powinno być jednak słoneczne, w półcieniu wzniesione pędy mogą się pokładać i roślina traci wygląd. Przy wiosennych pracach nie warto oszczędzać sekatora przy usuwaniu pędów. Pojawiające się od maja do lipca kwiaty są masowo oblegane przez owady, gdy są bogatym źródłem nektaru.
B2.	Goździk kartuzek	<i>Dianthus carthusianorum</i>	25	VI, IX		Bylina skalna, roślina wieloletnia, na klasyczne skalniaki o różowym/ purpurowy kolorze kwiatów. Nie jest wymagająca: stanowisko słoneczne, gleba piaszczysta, wapienna
B3.	Mięta polna	<i>Mentha arvensis</i>	45 cm	VI-VII		Roślina wieloletnia o jasnozielonych, mocno omszonych listkach, posiadająca również atrakcyjne, fioletowe lub różowe kwiaty. Pochodzi z Azji Zachodniej, Nepalu i Ameryki Północnej. Osiąga do około 40- 45 cm wysokości, kwitnie w okresie letnim. W stanie naturalnym mięte pospolitą spotkamy na bardziej wilgotnych stanowiskach w okolicach cieków wodnych.

B4.	Tojeść rozesłana	<i>Lysimachia nummularia</i>	5 cm	VI-VIII		To wieloletnia bylina płożąca, dorastająca do 5 cm wysokości. Tojeść rozesłana kwitnie latem, okrywając się licznymi, żółtymi kwiatami. Tojeść rozesłana ma zielone, soczyste liście i jest to idealna roślina do zadarnienia miejsc wilgotnych, błotnistych. Tojeść bardzo szybko zadarnia duże powierzchnie - jeśli stanowisko cały czas jest mokre to rośnie nawet w słońcu, nie tylko w cieniu i w półcieniu. Tojeść używana jest do obsadzeń pod drzewami i wokół krzewów. Jest idealna do obsadzeń w miejscach gdzie chcemy uzyskać efekt zielonej plamy, a gdzie nie rośnie trawnik - ponieważ znosi niezbyt intensywne udeptywanie. Nadaje się do obsadzenia linii brzegowej w okolicy zbiorników wodnych (oczek wodnych, strumieni). Idealna do ogrodów skalnych, górskich, naturalistycznych, leśnych, wodnych, bagiennych. Posadzona na skalniaku lub w szczelinach murków oporowych będzie sprawiała wrażenie przewieszającej się. Z łatwością ukorzeni się między płytkami chodnikowymi. Tojeść bardzo dobrze znosi mrozy, na zimę może pozostać pod liśćmi, które spadają z drzew. Wczesną wiosną liście, które spadły z drzew można zgrabić, ponieważ roślina ta szybko się zregeneruje.
B5.	Zawciąg pospolity	<i>Armeria maritima</i>	20 cm	V-VII		Zimozielona mrozoodporna bylina tworząca gęstą rozetę równowąskich liści, nagich lub lekko owłosionych, o długości do 10 cm i około 2 mm szerokości, wyrastających z prostego kłącza. Okrągłe kwiatostany, do 2,5 cm średnicy, wznoszą się na sztywnych obłych łodygach i początkowo okryte są błoniastą pochwą. Drobne kwiaty składają się z ząbkowanego kielicha i okrągławych, zwykle różowych płatków.
B6.	Kosaciec żółty	<i>Iris pseudacorus</i>	70 - 100 cm	V-VI		Rodzima kłączowa bylina spotykana powszechnie na naturalnych stanowiskach. Rośnie w wodzie o głębokości do 50 cm. Liście matowozielone, sztywne, mieczowate, szerokości do 3 cm, długości 70–100 cm. Kwiaty żółte, niezbyt duże, na dolnych listkach okwiatu brązowe wzory, silniejsze lub słabsze, koniec V-VI. Doskonałe rośnie i w strefie bagiennej, i w wodzie. Może także rosnąć na glebie tylko umiarkowanie wilgotnej.
B7.	Knieć błotna	<i>Caltha palustris</i>	30 cm	IV-V		Bylina nadwodna i łąkowa pokrywająca się wczesną wiosną masą żółtych, pełnych kwiatów. Rośliny tworzą jasnozielone kępy dorastające do 30–40 cm wysokości. Mięiste pędy częściowo pokładają się po ziemi. Liście są zielone i błyszczące, mają sercowaty lub zaokrąglony kształt i są dwojakie: odziomkowe (większe) i osadzone na pędach (mniejsze). Odmianę odróżniają od dzikich form kwiaty, które w tym wypadku są także złocistożółte ale silnie wypełnione płatkami i bardziej kuliste, mają do 5 cm średnicy. Rośliny kwitną od marca do końca maja. Kaczeńce dobrze rosną na bardzo wilgotnych (bagiennych) glebach i słonecznych stanowiskach. Miejsca uprawy mogą być nawet okresowo zalewane! Knieć błotna jest gatunkiem w pełni mrozoodpornym i może być uprawiana na terenie całego kraju.
B8.	Krwawnik pospolity	<i>Achillea millefolium</i>	40 cm	VI-X		To wieloletnia bylina o dużych, płaskich, talerzowatych, białych kwiatostanach. Kwitnienie przypada na okres letni od czerwca do września. Liście są zielone, aromatyczne. W ogrodzie ładnie się rozrasta za pomocą podziemnych kłączy, ale nie jest przy tym ekspansywny. Po przekwitnięciu dobrze jest przyciąć roślinę przy ziemi, co wzmocni karpę przed zimą. Bylina ta idealnie nadaje się do ogrodów naturalistycznych oraz na tyły rabat. Krwawnik bardzo dobrze wygląda w zestawieniu z innymi bylinami np. przetacznikiem, dzwonkami czy niższymi krzewami i krzewinkami. Achillea bardzo dobrze rośnie w polskich warunkach klimatycznych.

KRZEWY LIŚCIASTE

KI1.	Berberys zwyczajny	<i>Berberis vulgaris</i>	150-300	V-VI		Krzew liściasty osiągający wysokość 1,5 - 3 m, należący do rodziny berberysowatych. Kwiaty są żółte, zebrane w grona, dość duże. Dekoracyjne, ale niestety niezbyt pięknie pachnące. Owoce/Szyszki czerwone, podłużne, jadalne, ale kwaśne jagody o długości do 12 mm. Owocowanie w sierpniu i wrześniu. Owoce te stanowią nie tylko o wielkiej urodzie tych krzewów - zazwyczaj jest ich dużo, mają ładny kolor i mogą utrzymywać się przez całą zimę. Berberys lubi stanowiska słoneczne lub półcieniste. Podłoże lekkie, piaszczyste, lub lekko żyzne, raczej wilgotne i przewiewne. Posiada drobne, dekoracyjne listki, gałęzie zbrojne w ciernie, doskonale poddające się cięciu i formowaniu, odporne na przemarzanie.
KI2.	Dzika róża	<i>Rosa canina</i>	200-300	V-VII		Dorasta do 3 m wysokości, idealna na wysokie, stanowi barierę nie do przejścia, gałęzie są łukowato odgięte ku ziemi. Liście złożone są z 5–7 jajowato-eliptycznych, ostro ząbkowanych listków o ostro, pojedynczo lub podwójnie piłkowanych brzegach. Kwiaty, różowe lub białawe są pojedyncze lub zebrane w kwiatostany. Kwitnie od maja do lipca, jej kwiaty wydzielają przyjemny zapach. Owoc szupinkowy wielkości 2–3 cm, wydłużony, purpurowoczerwony. Cięcie może być wskazane tylko odmładzające - co kilka lat. Najlepiej rośnie w pełnym słońcu, ale toleruje także miejsca lekko zacienione. Różę dziką sadzi się pojedynczo, w grupach, na żywopłoty nieformowane, w parkach i ogrodach naturalistycznych, w miejscach o niekorzystnych warunkach glebowych, w celu pełnienia funkcji ekologicznych np. w zadrzewieniach śródpolnych, na miedzach, przy ogrodzeniach celem stworzenia warunków dla bytowania owadów, drobnych zwierząt i ptaków.
KI3.	Kalina koralowa	<i>Viburnum opulus</i>	400	V-VI		Szeroki, szybkorosnący krzew z asymetryczną, luźną koroną. Dorasta do 4 m wys. Liście jasnozielone, jesienią szkarłatnopurpurowe. Kwiaty białe, w płaskich baldachogronach, zewnętrzne płonne, V-VI. Owoce czerwone, błyszczące, dekoracyjne. Stanowisko słoneczne i półcieniste. Preferuje gleby wilgotne, umiarkowanie kwaśne do całkowicie alkalicznych. Polecany do nasadzeń naturalistycznych.
KI4.	Wierzbą purpurową	<i>Salix purpurea</i>	300	III-VI		Krzew o kulistej koronie, osiągający wysokość do 3 m. Pędy wyprostowane, cienkie, błyszczące i bardzo elastyczne. Wyrastają gęsto i zabarwione są na purpurowoczerwono, tylko starsze gałęzie są szarozielone (są podobne do pędów wierzb wawrzynkowej). Liście odwrotnie lancetowate, matowe, na górnej stronie ciemnozielone, na spodniej o sinozielonym kolorze. Rośnie głównie w dolinach rzek, potoków, nad stawami, na mokrych łąkach. Wymaga podłoża o dużej wilgotności. Rośnie na glebach ubogich, piaszczystych i żwirowych. Kwitnie przed rozwojem liści, od marca do połowy czerwca. Kwiaty wytwarzają nektar i zapylane są przez owady. Nasiona rozsiewane przez wiatr.
KI5.	Głóg jednoszyjkowy	<i>Crataegus monogyna</i>	400	IV-V		Głóg to wysokie krzewy lub drzewa cierniste o niewielkich klapowatych liściach, drobnych kwiatach tworzących baldachogrona. Owoce są kuliste koloru ciemnoczerwonego – jadalne. Głóg kwitnie od maja do czerwca, surowcem zielarskim są kwiatostany z sąsiadującymi liśćmi oraz owoce. Powszechnie stosowany na żywopłoty i nieformowane szpalery, wysadzany w zadrzewieniach i krajobrazowych (przydrożnych, śródpolnych). Doskonale znoszą przycinanie. Najlepiej rośnie na glebach zwilżonych, żyznych i średnio wilgotnych i w nastlęczonym miejscu.

PNĄCZA


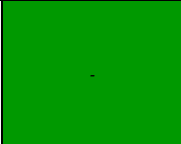
P1.	Bluszcz pospolity	<i>Hedera helix</i>	2000	IX-XI		Zimozielone pnącze. Osiąga 20-30 m (0,5-1 m rocznie). Wspina się przy pomocy korzeni przybyszowych. Liście skórzaste, ciemnozielone, zimozielone. Nie lubi gleb suchych i kwaśnych. Najlepiej rośnie w cieniu lub półcieniu. Może przemarzać. Polecane do obsadzania: ścian, ogrodzeń, pni dużych drzew oraz jako roślina okrywowa.
DRZEWA						
D1.	Jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	30 m	-		Rodzime, wysokie, szybkorosnące drzewo o owalnej koronie. Dorasta do 40 m wys. i 30 m szer. Liście złożone, zielone. Późno rozwijają się na wiosnę, a jesienią przebarwiają się na żółto lub po przymrozkach opadają zielone. Stanowisko słoneczne i półcieniste. Tolerancyjny, co do gleby, ale lepiej rośnie w miejscach żyznych i wilgotnych. Nadaje się do nasadzeń krajobrazowych i do obsadzania dróg.

Tabela nr 3. Charakterystyka szaty roślinnej